

Ngày 11 tháng 2 năm 2011 là ngày vĩ đại của nhân dân Ai Cập và các dân tộc khao khát tự do dân chủ trên thế giới.

Sức mạnh mẽ của người dân Ai Cập

Cách mạng Hoa Lài Tunisia đã châm ngòi cho cuộc cách mạng tự phát Ai Cập. Cuộc xuống đường của hàng trăm ngàn dân thủ đô Cairo, đòi nhà độc tài quân phiệt Hosni Mubarak ra đi, khiến chính thế giới sửng sốt và lo ngại Cairo sẽ tụt xuống máu vì cuộc đấu tranh áp bức kinh khủng của Mubarak. Nhưng sau 18 ngày đấu tranh kiên trì, hòa bình nhanh chóng quay trở lại, Mubarak ngoan cố, bị người binh lính lật đổ, cuộc đấu tranh giành quyền lực của trên 82 triệu dân Ai Cập.

Mặc dù, họ bắt đầu cuộc Mubarak mới chỉ là bước đầu của cuộc cách mạng dân chủ nhưng bước đầu của Ai Cập đã sẵn sàng sẵn sàng mây đen áp bức, nhân dân Ai Cập đã đứng lên hít thở không khí tự do, sau 30 năm bị các chế độ quân phiệt tàn bạo của nhân quyền. Ngày Tự Do Ai Cập là ngày tự hào của thế giới và là hào khí Dân Chủ cho các dân tộc bị đàn áp khác. Có nhìn thấy ánh mặt trời long lanh trên khuôn mặt rạng rỡ của người dân Ai Cập ta mới hiểu được thế nào là hạnh phúc của người tìm được tự do và cũng là để cảm thấy xót xa cho dân tộc Việt Nam.

Bao giờ 87 triệu người dân Việt Nam được tự do? Đó là câu hỏi đè nặng tâm trí người Việt trong và ngoài nước. Ta hãy đứng trên cùng cách mạng Ai Cập?

1. Truy cập thông xã hội

Cách mạng Ai Cập không bắt đầu từ cách mạng Hoa Lài mà đã 100 m m m t phong trào “April 6 Facebook” cách nay 3 năm. Giờ i trí th c tr l i d ng h th ng thông tin xã h i (social media) nh twitter, cell phone, và nh t là Facebook (vì th cu c cách m ng này còn đ c g i là cách m ng Facebook)... đ trao đ i thông tin, gây d ng phong trào dân ch nh m t t ch c không có lãnh đ o khi n chính quy n không tìm truy tìm đ c “th ph m” chính. Cho đ n khi cu c cách m ng bùng n chính quy n Mubarak m i phát hi n đ c ngu n g c và ra l nh b t cóc Wael Ghonim, giám đ c đi u hành Google Ai C p và là nhà h at đ ng nhân quy n đ u tiên trên th gi i hoàn toàn s d ng Internet đ kh i đ ng cách m ng. Sau 12 ngày b giam gi , Ghonim lên đài truy n hình kêu g i toàn dân gi v ng l p tr ng tranh đ u. Trên đài truy n hình CNN, anh thách th c chính quy n Mubarak: “Hãy b t cóc tôi, b tù tôi, tra t n tôi đi, gi t tôi đi, chúng tôi s n sàng ch t cho t do”. Nh ng gi t n c m t xót th ng cho nh ng ng i bi u tình đã n m xu ng cho t do c a anh đã th i thêm sinh khí cho cu c cách m ng đang th i k gay go nh t.

M c đ u cách m ng Ai C p mang danh hi u Cách M ng Facebook nh ng ta không th đ t h t thành công c a cách m ng vào s m u nhi m c a h th ng truy n thông xã h i. Nó ch là đi u ki n C N nh ng ch a Đ cho m i phong trào cách m ng cách m ng c a k nguyên này.

2. Ý chí c a nhân dân

Không ph i ý dân lúc nào cũng là ý tr i. Cách m ng Thiên An Môn năm 1989 ở Trung qu c có ph i là cách m ng do nhân dân, vì nhân dân và b i nhân dân không? Các cu c n i d y ở Tây T ng, Mi n Đ i n cũng th . T i sao các cu c cách m ng này th t b i? Vì thi u lãnh đ o? Vì nhân dân thi u ý chí? Vì nhân dân thi u dũng c m? Lý do th t b i c a các cu c cách m ng khác là đ t h t thành b i vào s c m nh qu n chúng mà quên r ng ch m t mình s c m nh qu n chúng ch a đ t o đ c th ng l i cách m ng.

Không ai ch i cãi đ c s c m nh qu t c ng và b n b c a ng i dân Ai C p là nhân t chính c a th ng l i cách m ng. M i tám ngày xu ng đ ng hàng hàng l p l p, liên t c, giải n ng d m s ng, màn tr i chi u đ t, b o mà không l an, trăm ng i nh m t, không c n ai lãnh đ o mà v n đ ng tâm gìn gi ng n l a thi ng cách m ng, không đ b n chó s n c a Mubarak khiêu khích b o l c hồng phá v cách m ng hòa bình. Th gi i ng mữ chào ý chí s t đá và dân trí Ai C p.

Nh ng n u không có tr l c khác thì cu c cách m ng facebook ch a ch c đã thành công mà ít hao t n x ng máu nh v y.

3. Yếu tố quân đội

Anwar Sadat và người kế vị Hosni Mubarak đưa lên ghế lãnh đạo những quân đội nên các chính quyền Sadat và Mubarak đưa là chính quyền quân phiệt. Mubarak dùng luật khủng bố để đàn áp, giam cầm đối lập mà không cần xét xử, quân đội Ai Cập được coi là người bảo vệ chính quyền thay vì bảo vệ người dân cho nên Mubarak mới trị vì được 30 năm. Các tướng lĩnh Ai Cập được Mubarak mua chuộc bằng bổng lộc thà mà, bổng lộc để ngạo bệ, tha hồ chia chác lợi nhuận. Lực lượng công an của Mubarak nổi tiếng là tàn ác, hung hách và tham nhũng, muốn bắt ai thì bắt muốn giết ai thì giết không bao giờ phải đi tra, hình phạt. Nhưng tại sao quân đội lại bảo Mubarak mà đứng về phe này đi?

Cho tôi giải thích thật kỹ về những hậu quả của những biến tình, vào buổi tối trong ngày thứ Sáu khi Phó Tổng thống Omar Suleiman do Mubarak chỉ định, tuyên bố Mubarak từ chức thì lập tức người của quân đội vẫn còn là một tên sä. Tại sao quân đội Ai Cập không nổ súng vào đoàn người biểu tình? Vì họ không phải là quân đội Cộng Sản? Vì họ còn lòng trung, vì họ có trình độ hiểu biết? Vì chán ghét Mubarak? Vì một số tướng lĩnh được Mä móc nối mua chuộc? Vì chính các tướng lĩnh cũng muốn té nước theo mưa mà đổ chính Mubarak?

Wael Ghonim: “Hãy bắt cóc tôi, bắt tù tôi, tra tấn tôi đi, giết tôi đi, chúng tôi sẵn sàng chết cho tự do”

Lịch sử Ai Cập tuy đã sang trang, nhưng chưa ai rõ trang mới của Ai Cập sẽ được viết như thế nào. Nó sẽ là sự lập lại của chính quyền quân phiệt không có Mubarak hay sẽ là chính quyền giáo phiệt như Iran? Thời gian đang hỏi họ phải xem lịch sử Ai Cập diễn biến theo chiều hướng nào.

Giới trị Ai Cập có khả năng bảo vệ thành quả cách mạng theo thánh của họ không trở thành mầm mống cho những tên đầu c tài mäi, đầu c tài quân phiệt kiểu Mubarak hay đầu c tài giáo phiệt kiểu

Iran hay không?

Cuộc cách mạng Ai Cập cũng thổi vào trái tim người dân Việt Nam một ngọn hy vọng mới. Không phải hy vọng tập đoàn lãnh đạo mang một nền XHCN sẽ tiếp bước các tài năng trẻ, cũng không phải hy vọng họ có khả năng làm cho dân giàu nước mạnh, cũng không phải hy vọng họ có dũng cảm chống lại bọn Tàu bá quyền đang từng bước Hán hóa đất nước ta. Vì ta không thể đặt những hy vọng đó vào những kẻ coi thành phố là quyền bệ để xâm phạm, coi tham nhũng, bóc lột là quyền tự nhiên của chính quyền, coi thành phố là nơi ai bang là máu họ khờ.

Hy vọng của ta đặt tại giai cấp trí thức trẻ. Một số chúng ta không hiểu người trí thức trẻ dùng cảm nhận Lê Thị Công Nhân, Nguyễn Văn Đài, Trần Khôi Thanh Thủy, Phạm Hồng Sơn, Cù Huy Hà Vũ... Những một con én không thể mang lại mùa Xuân. Điều đáng buồn là đa số giới trẻ trong nước họ vô cảm với nỗi đau của người khác, vô cảm trước nỗi đau của dân tộc bỏ tên lảng giằng gian ác khinh rẻ, bất công, vô cảm trước tình cảnh thiêu hủy số đông viên công nhân ngã xuống mất ăn mất ngủ trong khi đời đa số dân lao động vất vả vất vả không đủ miếng cơm no.

Bao giờ tuổi trẻ Việt Nam, giới trẻ Ai Cập, được chạm tay trên đường phố hết toang lổn ngổn: “Ta có thể do rồi! Chúng ta đã làm nên lịch sử”.

Các dân tộc bị áp bức trong thế giới như Lybia, Yemen, Kuwait, Algeria, Lebanon, Jordan đang say sưa với chiến thắng của người Ai Cập. Các nhà đầu tư R&P đã bắt đầu run sợ trước cơn gió dân chủ từ Tunisia, Ai Cập thổi đến. Vua Abdullah II của Jordan tăng lương cho binh sĩ \$30 đồng/tháng và tiếp thêm sức mạnh, dục họ. Chính quyền Kuwait từng cho mời người dân \$3.500.

Cuba, Trung Quốc, Miến Điện và Việt Nam cũng không thoát khỏi những cơn sóng của xu thế dân chủ mới. Giới trẻ Việt Nam nghĩ gì, làm gì để cứu Tổ quốc và cũng là cứu mình?

Chính quyền Việt Nam có học được bài học Ai Cập không? Cho dù có tăng cường đàn áp thô bạo cách mạng đi nữa tập đoàn lãnh đạo Cộng Sản Việt Nam cũng không tránh khỏi sự sụp đổ của Mubarak. Mubarak có nhà triều quân, và vài trăm ngàn công an, một vài cũng không giữ nổi ngôi báu.

Bài học Cách mạng Ai Cập

Tác Giả: Lê Duy Nhân

Thứ Hai, 21 Tháng 2 Năm 2011 09:41

Khi gißi trßi Vißt Nam nhßt tß đßng dßy lißu bß đßi “cß Hß” có nß súng vào con em hß không? Sß nß đßnh chính trßi cßa Vißt Nam ngày hôm nay cũng chß là sß nß đßnh cßa Ai Cßp trß c ngày nß ra cußc Cách Mßng Dân Chß.

Nhßng ngßi bi quan nghĩ rßng cách mßng kißu Ai Cßp sß không bao giß xßy ra ß Vißt Nam đß c vì Vißt Nam có trên 3 trißu đßng viên cßng sßn và quân đßi cũng nhß công an sß sßn sàng nß súng vào nhân dân đß bßo vß Đßng tßc là bßo vß nßi cßm cßa hß. Thß các đßng cßng sßn ß Liên Bang Xô Vißt (cũ), ß Đông Âu có bao nhiêu đßng viên cßng sßn, quân đßi và công an, mßt vß cßng sßn có thß sßng chßt vßi các đßng cßng sßn ß các nßc này không? Khi mßi ngßi dân nhßn thßc đß c rßng Tß Do cũng cßn thißt nhß cßm áo thì chính ngßi cßng sßn cũng đßng lên đßp đß chß đß cßa nó vì ngßi cßng sßn cũng mußn sßng tß do, trß mßt thißu sß lãnh đßo ß chớp bu thßa mßa tß do.

Ngoßi trßi nhßng ngßi dùng chß nghĩa cßng sßn đß lßa bßp nhân dân, làm gì còn ngßi Vißt Nam nào “mê tín” XHCN nßa nhßng ai cũng sß bßo lßc sßt máu cßa nó. Khi ngßi dân hßt sß thì đßng cßng sßn sßp đß ngay lßp tßc.

Không ai dßy gißi trßi Ai Cßp làm cách mßng và cũng không có mßt ngßi nßc ngoài hay mßt chính phß nào giúp hß làm cách mßng cß. Chính hß và chß mßt mình hß đã làm thành lßch sß.